

Værd at se i Munkebo

KERTINGE NOR

Munkebo Bakke set fra Skålholm

Folk i Munkebo kan, begunstiget som de er fra naturens side, glæde sig over synet af vand på stort set alle sider. Området fik sit nuværende udseende under den seneste istid for 12.- 15.000 år siden, da gletsjere fra begge sider gravede landskabet ud, bl.a. Kertinge Nor, og efterlod store mængder materiale, der i dag ligger som et buet bakkedrag mellem Odense og Kerteminde fjorde. Den meget stejle nordside af Munkebo Bakke skyldes at isen stoppede her og dannede en endemoræne.

I Vikingetiden og Middelalderen var der livlig skibstrafik i farvandet. I de åbne bælter var det en risikabel affære at sejle på grund af sørøveri, men Munkebo lå nogenlunde beskyttet inde i fjorden. Som en ekstra sikkerhed mod fjender etableredes en såkaldt undervandsspærring af pæle rammet ned i bunden tværs over fjorden lidt vest for den lille ø Skålholm. Spærringen kom for dagen i 1996, da arkæologer foretog en prøveoptagning af tre pæle. Den ældste viste sig at være fra Vikingetiden, den yngste fra begyndelsen af 1200-tallet.

Set fra Munkebo Bakke slynger Kerteminde Fjord og dens inderste del, Kertinge Nor, sig som en bred flod ind i landet. Både Kerteminde Fjord med noret og

Den lille ø Skålholm

Odense Fjord på den anden side af tangen har gennem århundreder betydet næring og føde for mange familier. I dag er fiskeriet kun for fritidsfolk, og derfor er det mere det smukke syn af vandet og det omgivende landskab på alle årstider og klokkeslæt, der betager os.

Men at vi overhovedet kan nyde synet af al denne herlighed er en historisk tilfældig-

hed. For i 1874 var alle i Munkebo indstillet på at det var det allersidste år hvor man kunne skue ud over noret. Både før, men specielt efter krigen i 1864, da der skulle kompenseres for det tabte land, blev mange danske fjorde og vige tørlagt.

Samme skæbne var også tiltænkt dele af den indre fjord og noret. Der forelå flere projekter i årene 1863-1874, og det sidste af disse, med en 9-fods dæmning og sluse fra Skålholm til Kertinge Mark, var ved årsskiftet 1874-1875 så godt som på plads. Arealet var kortlagt og erstatning til fiskerne var beregnet og lovet.

Krydserne markerer dæmningens omtrentlige placering

Men det blev Krigsministeriet, som heldigt for nutidens Munkeboborgere i 1876 satte en endelig stopper for planen. Nederlaget i 1864 spøjte, og hvis Tyskland angreb, skulle man kunne trække sig tilbage og forsvare hovedstaden, og Munkebotangen med noret og Hindsholm var af militærstrategiske årsager i den forbindelse så vigtige for landets forsvar, at en tørlægning blev opgivet.